ГИМНАЗИЈАЛАЦ

Школска 2024/25. број 2.

2025

Садржај

- Реч уредника 2
- Рецитовање 3
- Табанско вече 4, 5
- Пантљике 11. 6, 7
- Пантљике 12. 8, 9
- Божићни програм 10
- Сретење 11
- Матерњи језик 12, 13
- Дан заљубљених 14
- Радна акција 15

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги ученици, професори и сви наши читаоци,
Са великим задовољством вам представљамо нови број Гимназијалца! Ове новине покренуте су са једним циљем – да се истакне труд, рад и успех наших ученика, као и да вас мотивише да наставите да дајете све од себе. У овом издању пронаћи ћете приче о сјајним достигнућима наших ученика, занимљиве интервјуе и извештаје о важним школским догађајима. Верујемо да свако од вас има таленат и страст који заслужују да буду препознати и похваљени. Кроз Гимназијалац желимо да покажемо да је сваки труд вредан. Надамо се да ћете уживати у читању и да ће вас наше приче подстаћи, а ми ћемо бити ту да забележимо сваки ваш успех!

Ваше уреднице,
Лена Здравковић и Искра Радуловић

„Гимназијалац” лист ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, школска година 2024/2025, број 2.
За издавача: директорка Аница Пандуровић
Одговорни професор: Драгомир Дујмов
Уреднице: Искра Радуловић, Лена Здравковић
Технички уредник: Зоран Меселџија
Лектура: Драгана Меселџија
Фотографије: Владо Марковић
Редакција: Лана Лазић, Радмила Вуковић, Андреа Брезић, Павле Мацановић, Константин Калинић, Ања Танасковић, Магдалена Анић, Јована Тадић
Издавање је помогла влада Мађарске

Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

Készült Magyarország Kormányának Támogatásával 2024.

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ

У четвртак, 22. новембра, у школској аули одржано је традиционално Државно такмичење у рецитовању и казивању прозе на српском језику, које је окупило ученике из различитих образовних категорија. Такмичари су били подељени у две категорије, које је по узрасту и степену знања српског језика чинило седам група ученика, а обухватало је ученике из основне школе и гимназије. Сви учесници су показали своје изванредне способности у рецитовању и љубав према поезији. Такмичење је започело у преподневним часовима, када су ученици из свих група у различитим учионицама, у исто време пред жиријем изводили своје рецитације. Тога дана, могли су се чути разноврсни стихови, од класика до песама савремених аутора.

У уједначеној конкуренцији гимназијалаца, посебно се истакло троје ученика. Прво место припало је Стевану Арсићу, који је својим наступом оставио дубок утисак на жири и публику. Другопласирана је била Радмила Вуковић, која је својим истакнутим изразом и емотивним приступом песми заслужено освојила друго место. Треће место припало је Павлу Мацановићу, који је показао изузетну припремљеност и посвећеност. Такође, важно је напоменути да је ово такмичење подстакло ученике да се још више ангажују у читању, јер поезија не само да развија креативност, већ и помаже у бољем разумевању света око нас. Верујемо да ће и наредних година у овом такмичењу ученици наше школе имати прилику да покажу свој таленат. Честитамо свим победницима и захваљујемо свим учесницима на труду и истрајности!

Лана Лазић 10.а

ТАБАНСКО ВЕЧЕ

Годишњи концерт КУД-а Табан је поводом наше јубиларне 30. годишњице био одржан 8. новембра на сцени Културног центра „МОМ", баш на дан славе Светог Димитрија коју и наше друштво слави од прошле године.

Овај наступ су, сви чланови КУД-а, једва чекали - спремали смо се последња два-три месеца како би на најбољи могући начин могли да одиграмо кореографије и отпевамо песме, да би на гледаоце могли да оставимо незаборaван утисак.

У публици су седели и чланови свештенства Епархије будимске, будимпештански намесник, Њ. Е. Александра Ђуровић, амбасадорка Републике Србије у Мађарској, Њ. Е. Биљана Гутић Бјелица, амбасадорка БиХ у Мађарској, чланови дипломатског кора, Љубомир Алексов, представник српске заједнице у Парламенту Мађарске, Никола Милатовић Поповић, вршилац дужности директора у Управи сектора за сарадњу с дијаспором и Србима у региону, руководство Самоуправе Срба у Мађарској на челу са председницом др Јованком Ластић, директори институција ССМ Аница Пандуровић, директорка Српског образовног и просветног центра „Никола Тесла" у Будимпешти и други представници Срба у Мађарској.

Ја сам лично много уживала у наступу и у кореографијама. Волим да плешем, а још више да на крају наступа чујем аплауз гледалаца и њихову одушевљеност. На нашем репертоару су биле кореографије „Ђурђевдански уранак”, „Стани Радо, бела Радо” – Милорад Лонић, „Игре и песме из околине Београда” – Звездан Ђурић, „Шопско троjно и шопске игре” – Драгомир Вуковић Кљаца, „Голуб г’ка на јабука” – Слободанка Рац. Гост вечери је била вокална солисткиња Бранка Башић, а наша музичка пратња је био оркестар „Зора” под руководством Крунослава Агатића Киће. Са нама заједно су на сцени наступали и малишани које је припремила Анита Накић Вуковић са кореографијама „Игра коло” и „Сплет игара из Горњег Пореча”. Ми, певачка група Табана смо такође отпевали и старе народне песме Срба у Мађарскоj као што су „Што те нема, драги, да ми дођеш”, „Оj, ти секо, преко пута” и „Зелен багрем деб’о хлад” – песме које је забележио Тихомир Вујичић, као и песму „Јарко сунце одскочило” коју је забележио Ерне Еперјеши. Након концерта је била одржана игранка и мала прослава успешног наступа. Ми, играчи смо се лепо провели током играња и наступа, а према похвалама мислим да смо успешно улепшали вече присутнима. Надам се да ће нам ова традиција још дуго, дуго живети.

30. ВЕЧЕ

Радмила Вуковић 10.а

Пантљике

из угла организатора

Сви ми сада већ веома добро познајемо сам концепт "Пантљика" и како оне изгледају. Прелепе хаљине и одела, пажљиво одабране и научене кореографије, увежбани скечеви и говори... Међутим, иза једне такве свечаности стоје месеци припреме. Ми смо са нашим припремама почели већ крајем септембра, када је сваки од разредних старешина одабрао по пет ученика који ће бити у организацији „Пантљика".

Наш задатак био је да на редовним састанцима заступамо мишљења и идеје наших другара из одељења. Након тога, преузели смо обавезе попут: бирања боје трака, дизајна позивница, смишљања теме нашег скеча и текста за говоре и водитеље и прикупљања слика из гимназије и детињства. Затим, у одељењима поделили смо задужења као што су: хостесе, обезбеђење и људе који ће бити задужени за само качење пантљика на сцени. Поделили смо се по групама - организација, глумци и водитељи - како би свако радио свој део посла ефективно.

Писање текстова и говора обављали смо уз велику помоћ професорке Јоване Вечић, разредне 11.б и професорке Зорице Панчић, разредне 11.а, док је професор Радивој Галић, разредни 11.ц, преузео рад са водитељима програма. Цео новембар и почетак децембра били су испуњени пробама. Смејали смо се, нервирали, шалили, грешили и исправљали грешке заједно. И пре него што смо схватили колико време брзо тече, већ је дошао 4. децембар, дан генералне пробе.

Тада смо имали прилику да провежбамо скеч „Свуда по свету" и видимо сјајне глумце као што су Ирина Мутавџић, Андрија Мартиновић, Јована Томашевић, Миа Влајић, Сава Николић, Едина Сираки, Нина Јарковачки, Марко Обрадовић, Марта Радовановић, Максим Петровић, Филип Илић, Андреа Брезић и Катарина Арсенијевић.

Сам скеч био је употпуњен изведбом песме „Девојко мала" групе „Идоли" од стране наших ученика Немање Недељковића, Реље Малетковића, Ђорђа Милинковић и Андрије Мартиновића.

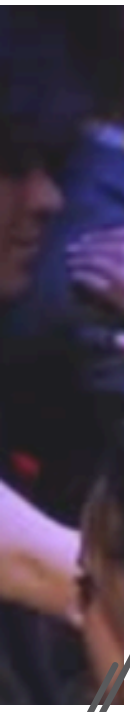
Скеч се састојао из 3 сцене у којима се „прослављени бивши ученици наше школе” на духовит начин присећају смешних момената из гимназијских дана у виду интервјуа на телевизији. Видели смо и опроштајне говоре које су читале Андреа Брезић на српском, и Сара Дахан на мађарском језику. Тада смо погледали и наше водитељке Магдалену Анић и Ђене Ченге. Такође, имали смо прилику и да испробамо качење пантљика. Ту част су у 11.а одељењу имали Иво Маровић, Викторија Роклицер и Анастасија Савић, у 11.б Наталија Бојичић, Филип Илић и Теодора Арсић, а у 11.ц Вишња Максимовић, Михајло Игњатовић и Милица Тошовић. Само два дана након тога, дошао је и дан “Пантљика”. Све је протекло без проблема и били смо задовољни својим учешћем. У моменту када су се говори, скеч, али и саме „Пантљике” завршиле громогласним аплаузом, знали смо да су се месеци труда исплатили. Такође, не бих смела да изоставим ни једанаестаке који су „Пантљикама” допринели у виду плесања валцера са старијим ученицима и ученицама.
Један од њих је Павле Ђоковић, млади уметник са надимком Питко, који је такође радио сценографију за скеч. Како сам каже:
„Верујем да смо се зближили и направили веома јаку конекцију коју ћемо наставити да негујемо у матурским данима. Драго ми је што сам био учесник овогодишњих „Пантљика”, док једва чекам наше, идуће године.”
Већина нас дружење је наставило на журци, док смо се сви видели сутрадан ујутру на радној суботи, назад у школским клупама, поносни на наш рад и са већ спремним идејама за опраштање.

Андреа Брезић 11.б

ПАНТЉИКЕ
БЕЧЕ КОЈЕ СЕ ПАМТИ

Ове школске године сам, заједно са мојим вршњацима, учествовао на свечаности која у срцу сваког матуранта Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти заузима посебно и оно најтоплије место. Реч је наравно, о „Свечаној додели пантљика“ која се одржава сваке школске године у децембру месецу. Био бих слободан да кажем да је за мене лично овај догађај у целости можда нешто најлепше што сам доживео током свог четворогодишњег боравка и школовања у Мађарској. Желео бих одмах да нагласим огроман труд и пажњу са којим су овогодишње пантљике планиране и припремане да би на крају протекле глатко и оставиле жељени утисак.

Те вечери, пошто су се сви присутни сместили у свечаној сали „Културног центра МОМ“ и водитељи прочитали уводну реч, дошао је тренутак да матуранти заблистају под златним светлима бине, одељење по одељење, и на тај начин отворе програм. Верујем да је и остале обузело оно неописиво осећање у тренутку када су стали пред своје одељенске другове и публику, и да су заиста осетили тежину пантљике која им је у том тренутку красила груди. Мени лично, те пантљике биле су симбол пре свега наше међусобне повезаности, у већој или мањој мери, али свакако присутне, и наравно, као што су то приметили ученици једанаестих разреда у свом каснијем говору, наше пантљике нису биле само обичне „тракице“, већ и признање да смо успели, и то заједно. Нарочито пријатно ме је изненадио и скеч једанаестака. Они су, осим што су насмејали публику у више наврата својим маштовитим досеткама, за само десетак минута обухватили читаву лепезу неких кључних доживљаја нас матураната у задње четири године, као и мноштво оних ситуација и тема које не могу бити карактеристичније и учесталије појаве у СОШИГ-у као заједници.

Такође ми је драго што у нашем говору, ми матуранти нисмо пропустили прилику да се захвалимо свима онима који су учествовали у обликовању наших карактера и личности, од наших родитеља, преко професора у дому и школи, оних из школске управе и свих осталих којима имамо да захвалимо за оно што јесмо и што смо постигли. Затим је директорка школе Аница Пандуровић, одржала говор чија порука нам је свима остала у сећању. Наиме, она нас је охрабрила да снагу коју поседујемо искористимо мудро и да наш циљ буде „унапређење човечанства“, а након тога је уследио и дуго очекивани део програма – валцери и модерни плесови. Најпре су се, уз отмене мелодије у трочетвртинском такту, завијориле живописне хаљине и одела у којима смо сви изгледали зрело и озбиљно, да би на самом крају уз разножанровске музичке миксове, креативност нас и наших кореографа дошла до пуног изражаја. Уз громогласне аплаузе публике, а рекао бих и на свеопште задовољство и одушевљење, вече је завршено фантастично. Успешност целокупног програма се само још више потврдила приликом сабирања утисака учесника и гледалаца наредних недеља и месеци.

Као што кажу, успомене нису кључ за прошлост, већ за будућност, и најбоље међу њима су оне које створимо заједно. Мисли попут ових могле би без проблема да се примене и на наше матурско вече. Заиста, нисам могао да замислим лепшу прославу која би обележила крај нашег средњошколског пута.

Павле Мацановић, 12/б

БОЖИЋНИ ПРОГРАМ

Божић је један од најлепших и најомиљенијих хришћанских празника који се слави широм света. Он означава дан рођења Исуса Христа, Сина Божјег и представља празник радости, среће и љубави. Дана 16. децембра ученици деветог разреда српске гимназије „Никола Тесла“, уз помоћ својих разредних старешина, традиционално су организовали Божићни програм и на тај начин обележили овај предивни празник.

Целу приредбу ђаци су извели два пута како би сви били у прилици да уживају у програму: први пут за ђаке и наставнике основне школе, а други пут за ђаке и професоре гимназије. Упркос томе, нико од извођача није био уморан, те су оба извођења приредбе била једнако занимљива, лепа и успешна. Сам програм водили су, током целе приредбе, ученици 9.б разреда. Они су нас упознали са обичајима који су карактеристични за Божићне дане, као и са историјском позадином овог празника. Ученици 9.ц разреда су извели сјајан вертеп о рођењу Исуса Христа коју је публика поздравила громогласним аплаузом. Подједанко добро било је и извођење перформанса деветог А разреда и водитеља програма. Говорили су о обичајима и својом одличном глумом успели су публици да дочарају, приближе и прикажу божићне сцене на најоригиналнији начин. Ученице 9. Б разреда су рецитовањем поезије о рођењу Исуса Христа и чудима сина Божјег, употпуниле цео овај предиван догађај и дочарале све лепоте овог најомиљенијег породичног празника.

Уз помоћ својих васпитачица, најмлађи учесници приредбе припремили су рецитације о лепоти Божића и радости коју он доноси деци. Након рецитовања о лепотама Божића, љубави, доброти и праштању придобили су срца публике и од њих су за узврат добили громогласан аплауз и позитивне коментаре. Приредба је такође имала и музички део који је оставио снажан утисак на публику. Женски хор са музичком пратњом, а под диригентском палицом професорке музичког, Оливере Младеновић Мунишић, испунио је салу предивним звуцима нумера „Рождество Твоје“, „Божић, Божић“ и „Оj, Бадњаче, Бадњаче“ и дао посебан дух целој приредби. Након завршетка програма, сви су имали прилику да се почасте пићем и храном и размене утиске.

Приредба је била у складу са празником: испуњена срећом, осмесима, радошћу и љубављу. Послала је снажну поруку која није оставила никога равнодушним - поруку о међусобном праштању и помагању. Показала нам је да би требало да ширимо љубав, да разумемо друге и живимо онако како би сам Исус Христ хтео. Сви су били усхићени и под позитивним утиском приредбе, не само публика, него и организатори приредбе и учесници. Сви ученици гимназије „Николе Тесла“, од најмлађих до најстаријих, успели су и овај пут да оправдају очекивања и наставе традицију обележавања овог најрадоснијег хришћанског празника на најлепши начин.

Константин Калинић 9.ц

СРЕТЕЊЕ

У част Дана државности Србије и дивне прославе Сретења, професори актива за историју у Српској гимназији „Никола Тесла” Алекса Милић, Јована Вечић, Милица Милосављевић Милић и Ален Нађ организовали су 14. фебруара квиз за ученике да провере њихово знање о празнику Сретењу. Учесници квиза су били подељени у две категорије за такмичење тако да су се у првом кругу надметали ученици 11. и 12. разреда, а потом, за време трећег часа, ђаци 9. и 10. разреда. Свако одељење је бирало по шест најпаметнијих ученика да се такмиче у квизу и да по могућнсти освоје прво место и велику награду. Програм је водио професор Алекса Милић, шеф поменутог актива. Он је на самом почетку такмичења објаснио правила квиза, а навео је и типове питања која ће бити постављена, а такође и то шта ученици могу очекивати. Одмах затим отпочело је узбудљиво такмичење. Дошло је време које смо нестрпљиво ишчекивали, а то је моменат проглашења победника: треће место освојило је одељење 11/а, за њима друго место освајио је 12/ц, док су прво место, које је морало да се подели, добили су 11/б и 11/ц разред са освојеним изванредним 31 бодом од укупно 34 бода. Разредне старешине, као и професори из историје су дошли да се сликају са својим одељењима и да прославе постигнути успех пре повратка на наставу. Затим је дошао ред на 9. и 10. разред да и они покажу своје знање. Квиз је био исти као и за 11. и 12. разред, са потпуно истим правилима. Овде је победу заслужено однело 10/ц одеље, док је 10/б разред завршио на другом, а 9/а на трећем месту. Победници су после веома занимљивог и успешног такмичења са својим разредима прославили победу, а како смо сазнали, они ће тек нешто касније добити своју изванредну награду. Можемо констатовати да је то био јако забаван и упечатљив начин да се прослави Сретење, празник Дана државности Србије.

Ања Танасковић 12.ц

Дан матерњег језика

Међународни Дан матерњег језика обележава се 21. фебруара широм света. Тако је и Актив српског језика и књижевности у Српском образовном центру „Никола Тесла” на Тргу ружа управо тога дана припремио пригодан програм. Ове године то је било такмичење из области српског језика и књижевности. У преподневним часовима присутне је поздравио Марко Тишма, ученик 12/ц разреда који нам је открио због чега се заправо поменутог датума прославља Дан матерњег језика у целом свету. Наиме, 21. фебруара 1952. године студенти у Даки, у тадашњем Источном Пакистану, у данашњем Бангладешу, протестовали су и тражили од владе у Карачију, у ондашњем Западном Пакистану, да се поред званичног урду језика призна и њихов матерњи бенгалски као службени језик. Тога дана је изгубило животе неколико студената. На предлог Бангладеша Унеско је 17. новембра 1999. године дан 21. фебруар прогласио за Међународни дан матерњег језика. Потом је пригодну песму нашег бившег ђака Ђорђа Радоњића „Ода матерњем језику”, прочитао Немања Недељковић, ученик 11/а разреда. Одмах после стихова присутне је поздравио професор Радивој Галић, шеф Актива српског језика и књижевности. Овом приликом издвојићемо следећи одломак из његовог обраћања: „Окупили смо се како бисмо прославили један од најважнијих дана у животу сваког народа – Дан матерњег језика. Ово је дан када се присећамо колико је важно да чувамо и негујемо језик којим говоримо, језик који нас повезује, језик који нас чини оним што јесмо. Матерњи језик није само алат за комуникацију. Он је део наше културе, наше историје, наших обичаја и традиција. Свака реч коју изговарамо има своју снагу и значај.

Кроз матерњи језик изражавамо своје мисли, емоције, снове и жеље. С њим се смејемо, плачемо, учимо и растемо. Зато је важно да га волимо и поштујемо”.
Затим је уследило узбудљиво надметање, помоћу квиз-Кахут програма, који су саставиле професорке Ерика Котхенц и Изабела Данко. Плакат ове значајне манифестације осмислила је и са једном ученицом остварила професорка Кристина Бекић, заменик директора.
Такмичари су били подељени у две групе. Прво су се посебно такмичили ученици 9-их а одмах после и 10-их разреда. Из сваког одељења одабрано је по четири ђака.

Питања су била састављена на основу школског градива одговарајућег узраста. Низала су се разна питања за деветаке као што су: „Који су сродни језици српског језика?”, „Који је назив првог словенског писма?”, „Које године су Словени прихватили писменост?”, „Који је био први књижевни језик Словена?”, „Како су се звали ученици Ћирила и Методија?” итд. Ученицима је приликом сваког решења дато неколико секунди да одаберу тачан одговор. Било је напето и сви су знатижељно очекивали ко ће бити најспретнији, ко ће бити победник. Најбољи су овом приликом били ученици 9/ц разреда: Миона Мартиновић, Искра Радуловић, Вук Ракита и Константин Калинић.

Затим је следио квиз за ученике 10-их разреда. За десетаке, између осталог, била су постављена и ова питања: „Чиме се бавио Венцловић у песми Црни биво у срцу?”, „Којем жанру припада Тврдица Јована Стерије Поповића?” итд. Победници у овој категорији били су ђаци 10/а разреда: Ленка Ковачевић, Сања Чоловић, Анђелко Дурковић, Коста Симић.

После паузе настављен је квиз. Сада су се такмичили ученици 11-их и 12-их разреда. Наравно, питања су била прилагођена њиховом предметном програму. И овде су се ломила копља, било је много узбуђења, али и смеха. Најбољим су се показали у категорији за једанаестаке ученици 11/ц разреда: Дуња Дукић, Ђорђе Крсмановић, Мина Влајић, Сара Сакач. Од дванаестака најуспешнији су били ђаци 12/б разреда: Јелена Зирић, Софија Илић, Дуња Пановски, Анастасија Томић.

После мноштва узбуђења и труда остао је незабораван доживљај квиза који је одиста одушевио како ученике тако и професоре српског језика и књижевности.

Драгомир Дујмов

Дан заљубљених

Дан заљубљених је и ове године у нашој школи био испуњен љубављу, осмесима и тајанственим порукама. У складу с традицијом, ученици су имали прилику да анонимно напишу писма једни другима – било да су то поруке симпатије, пријатељства или захвалности. А да би писма стигла до правих руку, побринуле су се виле љубави!

Ове године, ту улогу преузели смо нас четворо – Ирина Мутавџић, Максим Петровић, Сава Николић и ја. Обучени у розе одећу и са крилима на леђима, прошетали смо ходницима школе, носећи са собом пуну корпу љубавних писама. Узбуђење се осећало у ваздуху – сви су са нестрпљењем чекали да виде да ли их је неко обрадовао тајном поруком. Неки су се стидљиво осмехивали док су отварали своја писма, док су други гласно читали и коментарисали поруке са другарима. Није било важно да ли су писма долазила од тајне симпатије, најбољег пријатеља или неког ко је само желео да улепша дан – сваки лист папира носио је топлину и пажњу.

Дан заљубљених није само празник парова – он је прилика да покажемо љубав и пажњу и пријатељима, професорима, свима који нас окружују. Ова лепа традиција у нашој школи подсећа нас да емоције треба да делимо, да се не стидимо да некоме улепшамо дан и да су најлепши поклони заправо они који долазе из срца.

Док смо завршавали последњу поделу писама, знали смо да смо учинили нешто лепо – не само поделили поруке, већ и осмех, срећу и топлину. Љубав је свуда око нас – само је треба приметити!

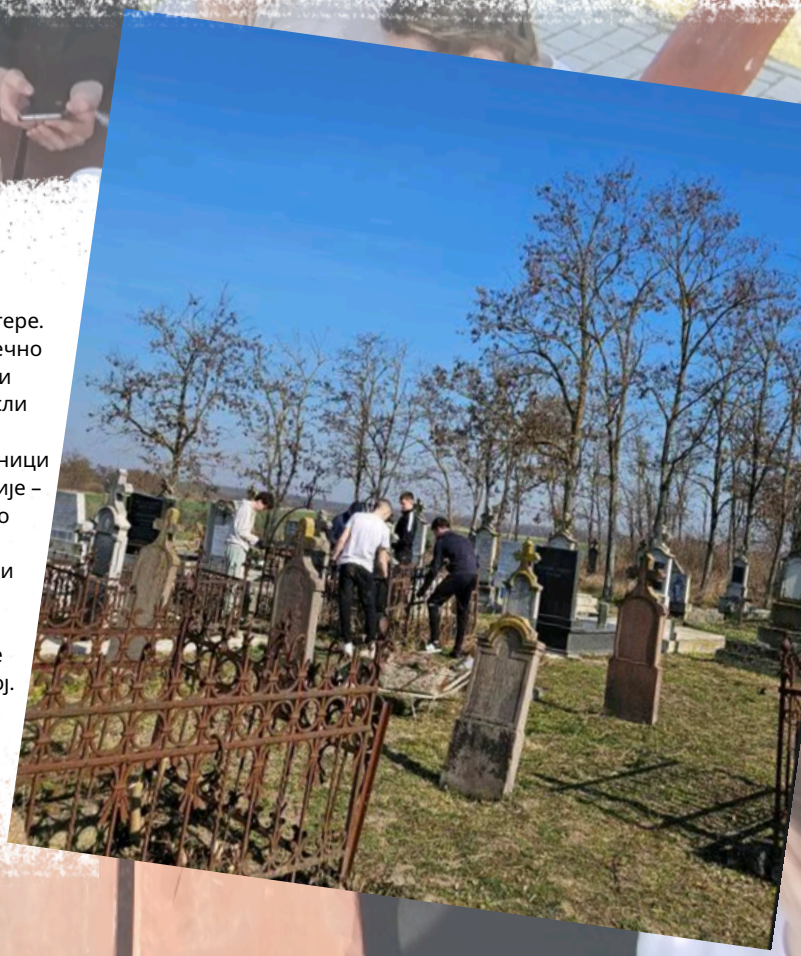
Магдалена Анић 11.ц

ВОЛОНТЕРСКА АКЦИЈА У ЛОВРИ

Традиционално, ђаци наше школе, Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, дуги низ година посећују Ловранско гробље у намери да га одржавају у најбољем реду својим акцијама чишћења. У суботу 8. марта 2025. године ученици десетих разреда су заједно са професором Лазаром Которчевићем и професорком Снежаном Виријевић успешно остварили волонтерску акцију чишћења српског православног гробља у Ловри. Након окупљања испред школе, запутили су се школским аутобусом до Ловре, где их је чекао професор Которчевић. Одмах по доласку су прионули на рад, поделивши се у групе пажљиво пратећи инструкције и план професора. Док су девојке чупале коров и грабљама купиле опало лишће, момци су предано и са великим ентузијазмом секли зарасло грмље и труло дрвеће. Поред тога, наши ђаци су успели да подигну пали споменик једног гроба, чиме су доказали њихову жељу за обновом некадашњег изгледа српског гробља са великим поштовањем за упокојене. Сви су били опремљени рукавицама и разним алаткама које су Ловрани унапред припремили за наше ученике.

Такође су припремили освежавајуће сокове и воду за вредне волонтере. Вративши гробље у изглед достојан месту за изгубљене душе које вечно спавају, успешно су завршили свој задатак за тај дан. Надамо се да би наши преци са ових предела били поносни на наш труд и рад. Зарасли гробови су заблистали поновним блеском чистоће, а уморни ђаци награђени су пицом и соковима након напорног дана. Наравно, ученици нису запоставили најважнији циљ и елемент сваке волонтерске акције – шансу да се још више зближе једни са другима и проведу квалитетно време у природи. На спортском терену, удаљеном око сто метара од гробља, окупили су се уживајући у храни и пићу, али нису пропустили ни прилику за дружењем и игром фудбала под суначним небом. Уморни, а истовремено и веома поносни на свој рад, вратили су се у Будимпешту пуни нових успомена и прича, спремни за још неке друге, нове прилике да помогну нашој српској заједници у Мађарској.

Јована Тадић, 10/ц

12.4